

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Alacri & læto animo egenis miserendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

Alacri & læto animo egenis miserendum.

Chrystostomus sermone 21. in caput 12. epist. ad Romanos. Qui miseret in hilaritate. Neque enim sufficit misereri, sed oportet id largiter, & animo non tristi facere, imo non solum non tristi, sed & alacri & læto. Non enim par est, tritari, & non gaudere. Hoc autem ipsum & ad Corinthios scribens, multa diligentia agit. Ad largitatem enim excitans dicit: Qui parce seminat, parce & metet, & qui seminat in benedictionibus, in benedictionibus & metet. Animum uero dirigens, addit: non ex tristitia, aut ex necessitate. Nam utrumque oportet miserturo adesse, & quod abunde, & quod cum uoluptate det. Quanquam gratia cum eleemosynam das, ploras. Quid doles, omnem boni operis fructum perdens? Si anque doles, non misereris utique, sed crudelis es & inhumanus. Quomodo enim eum qui in tristitia est refocillabis, si tu doles? Difficile siquidem est, ut dilectum se esse credat, & nihil mali suspicetur, etiam si eum gaudio dederis. Nam quoniam nihil a deo uidetur hominibus turpe, atque ab alijs accipere, nisi excellenti hilaritate suspicionem illam sustuleris, ostenderisque, quod magis accipias quam des, magis deiciet accipientem, quam refocillabis. Propterea dicit, qui miseretur in hilaritate. Quis enim regnum accipiens in ære est? Quis peccatorum remissionem recipiens, in mœrore manet? Noli itaque pecuniarum respicere sumptum, sed magis eum, qui ex illo sumptu est, prouentum. Si enim qui seminat, gaudet, tamet si in incertum seminat, multo magis qui cælum quasi agrum colit, Nam sic

DE ELEEMOSYNA.

etiam si modica dederis, multa tamen dedisti, quem admodum & si cum mœstitia dederis, licet multa dederis, ex multis tamen pauca fecisti. Sic & uidua illa multa talenta duobus obolis superauit, larga siquidem mente dedit. Et quomodo poterit illud, inquires, prompte facere, qui extrema paupertatis omnibus bonis carens uiuit? Interroga uiduam, & audies modum ac rationem sciesque mentis angustiam non ex paupertate, sed ex uoluntate, & illam, & quicquid illi contrarium est fieri. Potest enim quis & in paupertate magni, & in diuitijs pusilli animi esse. Propterea & in dando simplicitatem, & in misericordia hilaritatē, & in præfidentia diligentiam inquirat. Neque enim pecunijs tantummodo, sed & uerbis & rebus, & corpore, & alijs omnibus, uult nos iuuare egenos.

Gregorius Nazianzenus de cura pauperum Oratione decimasexta: Quod si animarum nostrarum latro ille tyrannus tam uehementer te uulnerauit, uel ab Hierosolomis Hierichunta descendentem, uel alibi inermē aut imparatum adeptus, ita ut merito dicere possis, corruptæ sunt & putruerunt cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ: si igitur ita habes, ut nec medelam quærere, neque modum curationis inuenire scias: heu plagam inflictam, ad miseriam extremam uenisti. si autem nondum penitus animum despondisti, nec omnino es immedicabilis, accede ad medicum, præcare, uulnera uulneribus cura, paria paribus, seu potius minoribus maiora curaberis enim: dicetque animæ. Salus tua ego sum, & fides tua saluum te fecit, & ecce sanus

DE ELEEMOSYNA.

factus es, nec non omnia humanitatis uerba, si solū te dolentibus uiderit humanum. Beati, inquit, misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur, ubi multiplex in beatitudinibus misericordia. Et beatus qui intelligit super egenum & pauperē. Et bonus uir, qui miseretur & dispensat, & toto die miseretur & foenerat iustus. Rapiamus igitur beatitudinem, intelligentes uocemur, fiamus boni, ne exnox misericordiam abscindat, ne dicas reuertere, & cras tibi dabo, nihil medium inter conatum & beneficium fiat. Frange esurienti panem tuum, & pauperes tecto carentes in domum tuam inducas, idque cum alacritate: qui enim miseretur, inquit, cum hilaritate, & bonum animi promptitudine duplicat. quod enim cum tristitia, aut ex necessitate datur, ingratum est & indecorum, beneficentia uero cum lætitia & non cum mœstitia est adornāda. si abstuleris, inquit, uinculū & electionem, utilitatem & censuram illam dico, siue ambiguitatem & murmurationis uerba, quid fiet? tanquam magnum quid & admirabile, qualis & quanta huius erit merces, erumpet lumen tuum tēporaneum, & sanitates tuæ cito orientur. Quis igitur lumen & sanitatem non desideraret? Sed & Christi oculos ueneror, qui ut pauperes alamus nos hortantur. nec non Petri & Pauli in hac re adsi pulationem: nam quum euangelium diuiderent, pauperes fecerunt communes. nec non adolescentis illius perfectionem, quæ in hoc definitur, ac tanquam lege roboratur, ut bona nostra inter pauperes distribuamus.